

le skozi velike colnije in z dovoljenjem deželnega poglavarstva tiste dežele dobivati, kjer kupčevavec s to robo stanuje. — Ukaz ta se opira na to, da zelena barva, s katero se igrače malajo, je strupena in zdravju nevarna.

— Velika trgovca Arnstein in Eskeles, ki stani na kant prišla, še nista svojih dolgov poravnala, ker se še zmiraj ne vé, kaj naj bi se storilo s posestvi te nekdanje imenitne trgovske hiše, da bi dolžniki saj 30 namesti 100 gold. dobili. Berž ko ne pa bojo te posestva prodane, namreč cukrarnice v Gradcu, Ljubljani in Čalokezu (auf der Insel Schütt), oglarnica v Lokah, predivnica v Lohovicah in sukarnica v Gradcu; ali se pa bo skupilo 1 milijon in 980.000 gold., kakor so vse te posestva cenjene, je veliko vprašanje.

Iz Korškega. Iz Trebiža se je pisalo 24. dan p. m., da velika medvedja družina se je pritepla v trebiško dolino, ki je že čez 20 ovác požerla. Napravili so lov na kosmatine, pa perve dni niso še nobenega vstrelili.

Iz Štajarskega. Iz Gradca. Po poslednjem naznanilu se je za spominek rajnega nadvojvoda Joana že nabralo 7000 gold.

Ogersko. Iz Pešta. Še 4 večere so se na ravno tistem mestu zavoljo bakljade, ki jo je policija prepovedala, ponavljali nepokoji, o katerih smo unidan pisali, in bilo je nekoliko ljudi v teh homatijah ranjenih, ktere pa niso bile „mali začetek velike ogerske prekucije“, kakor so nekteri časnikarji pisali, zakaj berž ko je deželni poglavar fzm. Benedek, kterege te dni ni bilo doma, prišel na mesto nepokoja in je ukazal vojakom domu iti, je bilo ko bi trenil vse mirno in iz stoterih ust je donel „eljen“ previdnemu poglavarju.

Erdeljsko. 21. dan p. m. so na neki senožeti blizu Rudeče gore delavci kosili in polni verč žganja v travi spravljeni imeli. Okoli 6 in 4 let stara fantiča nekega delavca stakneta verč in se napijeta žganja tako, da stareji fant je na mestu obležal in še tisti večer umerl. — Nikoli ni pač preveč skerbi za otroke!

Iz južnih Tirolov 24. julija. Ker je sardinska armada že delj časa spet na vojsko uravnana, ni tedaj prazen strah, da bi utegnila nad mejo avstrijsko planiti; zato se terdnjave hitro izdelujejo, in da se tabori ob Stelvii in meji laškega Tirolskega berž ko je mogoče dodelajo, so kantonske gosposke veliko delavcov najele iz severnih Tirolov; iz orožnice dunajske in družih orožnic se sila veliko orožja vozi na Tirolsko, ako bi treba bilo se v bran postaviti sovražniku. Zato se tudi pričakuje, da deželni poglavar nadvojvoda Karol Ludevik, ki je 26. dan t. m. iz Dunaja prišel, je prinesel novo postavo za deželne brambovce. S srebrnim drobižem smo v silni zadregi; šestice so res že bele vrane pri nas.

Laško. Na Neapoljskem se mešajo homatije čedalje bolj. Kralj je sicer konstitucijo dal; al 15. dan p. m. so hotli gardniki in vojaki nekterih kerdel novo ustavo podreti; dnarja so odkod prejeli, se napili in po ulicah razsajali kričaje „proč s konstitucijo!“ in vsakega napadli, ki ni hotel ž njimi kričati. Ministri so hotli berž svojo službo zapustiti, ako bi se bil kralj še dalje branil se krepko zoperstaviti prekucijnemu početju zoper novo vlado. Zdaj je to zopet poravnano in kralj ravná v edinosti s svojimi ministri; al kaj bo dalje, sam Bog vé, ker najnovejše novice iz Turina od 28. julija pravijo, da obravnave zavolj zveze so se med neapoljsko in sardinsko vlado zderle; neapoljski poslanci bojo Turin zapustili. Govori se, da je Garibaldi na Neapolitansko prišel. — Kakor se je zdaj zvedilo, je bil 16. in 17. t. m. hud boj pred Milazzo med kraljevo armado in Garibalditovo, ki ji je general Medici poveljnik bil, kamor je pa 20. julija Garibaldi sam s 3000 vojaki pritiskal in Milazzo vzel;

pozneje se je tudi terdnjava udala. Kraljevi so zgubili v vsem 580 mož, Garibaldovcov pa je padlo 50, ranjenih je bilo 100, vjeli so jih 17; Garibaldi sam je bil ranjen na nogi, sin njegov pa na plečah. V Mesini je še kraljeva armada.

Francozko. Iz Pariza 27. junija. Pripravljamo se za vojsko, kakor da bi ne šla naša armada le v Sirijo na Turško, ampak kakor da bi bila tudi vojska z Angleži predurmi. Kakor strela iz jasnega je novica, da bo shod avstrijskega in pruskega vladarja v Toplicah, udarila v cesarja in njegove prijatle, zakaj nihče ne more tajiti, da meja ob Rajnu je Napoleonovo poželenje. Pripoveduje se, da nedavnej je rekel: „Na Laškem nisem mogel vsega storiti, česar sem želel; vendar sem dosti storil, da se ostalo naredi samo po sebi. Evropa bo še le tadaj mir uživala, ko bo Francozko dobilo svoje naravne meje. Zakaj le s tako močjo bom mogel svobodo prenašati, ktere še dalje Francozom prideržati mi ni mogoče.“ Ali mu pa tudi potem ne bo tern v peti, je veliko vprašanje. — Rimsko izposojilo je dobljeno. 38 milijonov je podpisanih po navadni poti na Francozkem in v Belgii, 12 milijonov je podpisal velik trgovec.

Angleško. Iz Londona 24. julija. Da si tudi Angleži ne prikrivajo nevarnosti, ki jim zdaj še le od deleč žuga iz Francoškega, se vidi iz govora ministra Palmerstona, sicer Napoleonovega prijatla, v včerajšnjem državnem zboru. Rekel je namreč očitno, „da časi tudi za Angleško niso varni in da nevarnost mu preti od bližnjega soseda unstran kanala. Francozko ima 600.000 vojakov, 400.000 jih je vsaki dan za vojsko pripravljenih, 200.000 pa jih je na urlavbu, ki so lahko v malo dneh sklicani. To je veliko preveč le za brambo dežele!“

Serbsko. Iz Beligrada 25. julija. Zdravniki pravijo, da ni celó nobenega upanja več, da bi se knez spet ozdravil. Dr. Zavisic je bil nanagloma iz Dunaja v Banja-Brestovac k knezu poklican. Knez je poklical vse njemu in svoji rodovini zvesto udane Serbe k sebi in jim priporočal svojega sina kneza-naslednika Mihala, ki ga vsaki dan iz Ivanke pričakujejo.

Turško. Iz Sirije. Maroniti in Druzi so se 10. dan p. m. pomirili in za zdaj je konec prelivanja kervi v Sirii. Al ker velike vlade nimajo nobenega zaupanja, da bi mogla turška vlada kos biti prihodnjim prekucijam in se je bati novih grozovitost, so sklenile, da hočejo one Sirijo berzdati, kar je tudi turška vlada po dolgem obotavljanji dovolila. Francozke in angleške vlade se bojo tedaj podale v Sirijo; al do 28. julija še nobena francozka ladija ni jadrjala na Turško, ker pogodba vzajemnega posredstva je imela od vseh velikih vlad še le ta dan (28. julija) podpisana biti. Angleška vlada, ki ni bila iz začetka za to, da bi se druge vlade vtaknile v turške homatije, se je nenadoma premislila in dovoljuje zdaj, kar Napoleon hoče, kakor pravijo, za tega voljo, da bi cesar francozki ne branil zedinjenja cele Italije, na katerem je Angležem posebno veliko ležeče zato, ker bi potem oni veliko močnejši in veljavniši bili v srednjem morji. Tako roka roko umiva in res je, da diplomacija je večidel samopridna dobičkarija.

Žitna cena

v Ljubljani 28. julija 1860.

Vagán (Metzen) v novem dnarji: pšenice domače 5 fl. 43. — banaške 5 fl. 43. — turšice 4 fl. 75⁵/₁₀. — soršice 4 fl. — reži 3 fl. 45. — ječmena 3 fl. 2. — prosa 3 fl. 38. — ajde 3 fl. 42. — ovsa 2 fl. 16.

Kursi na Dunaji 31. julija.

5% metaliki 70 fl. 10 kr. Ažijo srebra 26 fl. 10 kr.
Narodno posojilo 79 fl. 90 kr. Cekini 6 fl. 4 kr.